

SZARVASI ÚJSÁG

Hetilap, a társadalom, özgazdaság és irodalom köréből.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt. — kr.
Félévre 3 frt. — kr.
Negyedévre 1 frt. 50 kr.

Egyes szám ára 12 kr.

MEGJELENIK:

hetenként egyszer, **vasárnap.**

Az előfizetési pénzek, úgy a lap szellemi részét
illető közlemények a szerkesztőhöz Szarvasra
czimzendők.

A nyílt-térben minden garmondsor díja 25 kr.

HIRDETÉSEK

jutányos áron vétetnek fel.

A hirdetések az „Árpád“ irodalmi és nyom-
dai intézetbe küldendők.

Budapesten lapunk számára hirdetéseket e-
fogad Jaulusz Gyula Dorottya utca 11. sz. tovább
A. V. Goldberger, servitater 3. sz. alatt.

A páskavér.

Mottó:

Jobban esik egy arezulesapás az okostól
Mint az ostobának csókja.

Hátha még egy ostoba arezul üt.

Bölcs Salamon

Ha valakinek nincsen étvágya, menjen a gyógy-
szertárba és adasson magának valami jó erős szert,
igya azt meg egy hajtásra, oly tigris étvágyat kap,
hogy még a potrohaváriék, kik egy a lovagkort raj-
zoló német regényíró szerint két ökröt és egy libát
ettek meg egy ebédre, sem dicsekedhettek jobbal. De
hát mit kell tennie egy komor pofájú morgó embernek,
kinek keresztthártyája oly merev, mint egy téglafal,
csekély csiklandozás által nem ingere lhető, úgy hogy
szegény tormaképü gazdájának nevetésre soha sem
nyilik alkalom? Már ennek bizony a gyógyszerész
nem adhat semmi szert; hanem én egy jó tanács-
csal szolgálhatnék neki, és ha követi, olyanokat fog
nevetni, hogy ama vastag keresztthártyája is bele-
szakad.

Mondasson magának mindennap egy óriási osto-
baságot! Tudvalevő dolog, hogy az embert semmi
sem indítja a nevetésre annyira, mintha valami osto-
baságot hall vagy lát.

Legujabb időben, az az a világteremtésnek 5642
és a közönséges számításnak 1882-ik majus havá-
ban Istóczy-Ónodi, vagy Ónodi-Istóczy uraimék és a
„Magyar Állam“ bohóc cliqueje ilyféle ostoba me-
sékkel tractálják a reájuk hallgatni akaró, igen szük-
körü közönséget.

Itt egy zsinagógát építenek a zsidók és ennek
alapköve mellé odaraknak egy elmebeteg keresz-

tényt. „Magyar Állam“ uraimék nem sokat törődnek
vele, igazat mondanak vagy nem! Ők csupán ne-
vettetni akarják a közönségüket. A ki az igazságot
tudni akarja, nézzen utána. Miért is lennének ők
mások bolondjai, legyenek mások az ők bolondjaik!

„Amott — hun vót, hun nem vót — egy bába-
asszony hét nővel bebotorkál egy zsinagógába; min-
den asszonynak a karján egy gyönyörűséges kis cse-
csemő; egy szentegyházba akartak menni, az apró
angyalkákat megkeresztelni. De, oh borzadály! az
egy bába és a hét asszony, összesen nyolcz asszony
— mert hát hiszen a bába is asszony — fényes
nappal eltéved saját szülővárosában, nem találak
rá arra a szentegyházra, melyben mindennap az is-
teni tisztelet alkalmával jelen szoktak lenni és beté-
velyegnek a zsinagógába. A zsidók, ezen a „Magyar
Államban“ ismert emberevők, kik épen akkor ott
vannak; ez egyszer ugyan nem falták fel a nyolcz
asszonyt és a hét gyermeket paprikában, de elra-
gadják a megrémült anyáktól a piczikéket és az egy
bába és a hét asszony — ez aztán nyolcz hiteles
tanu — szemeláttára elvégzik a hét fiun a náluk
szokásos circumcisálást — vulgo körülmetélést.“ Le-
het-e ennél nagyobb ostobaságot mondani? No hát
ne vess, a ki emberfia vagy!

Azonban türelem, van ennél is nagyobb osto-
baság. Halljuk! Hanem ez már nem a „Magyar Ál-
lam“ finom élce, ez már magosabb elmebeli szár-
mazásu, ez már Ónodi-Istóczyék productiója. A zsi-
dóknak van husvétjük, páskát sütnek. Vigyázzatok
fíaitokra, leányaitokra! A páskasütéshez kell keresz-
tényvér; evvel dagasztják, gyurják a tésztaját. Óh,
mily izletes, mily pompás egy keverék, mily fölsé-

ges egy mixtura! Tudom, az Olympuson sem ettek jobbat a régi jó, élvezni mindenkor kész istenek, mert az ambróziájuk és nektárjuk kutya egy étel és macska egy ital vala ezen kereszténnyel daggasztott páskához képest.

De bocsánat, szóljunk egy kissé komolyan! ám-bár ilyen a kereszthárttyát megrázkodtató ponyvairó-dalmi mesék hallatára komolyságot megőrizni kissé nehéz, — de azért megpróbáljuk. Senki sem tudja azt jobban, mint Istóczy-Ónodi uraimék, hogy semmitől sem irtózik inkább a zsidó, mint a vértől. Utállatos az előtte, mint a gyepen heverő dög, tilosabb az neki, mint a disznóhus; melyhez tudvalevőleg az óhitű zsidó hozzá sem nyul. Istóczy, ki oly járatosnak mondja magát a talmudban, — erre a deák nagyot prüsszent — miért mutatkozik ő oly tudatlannak az ó testamentumban? Ő, ki a zsidókat keresztényvérfalóknak mondja, miért dugja ő be a füleit, hogy ne hallja és betapasztja a szemeit hogy ne lássa azt, ami a bibliában erről van mondva? Számos ezen ügyet szabályozó parancs és tilalom van a szentírásban, de itt a hely szüke miatt csak néhányat idézek. Gen. IX. rész IV. vers ezt mondja: „Azonban a hust az életével vagyis a vérével együtt ne egyétek“! Ugyanott IV. versben ez áll: „A ki embervért ont, annak vére emberek által ontassék, mert az isten hasonmására teremtette ő az embert.“ Továbbá Deuteronome: XII. rész XVI. vers ezt mondja: „Csak a vért ne egyétek, hancm öntsétek azt a földre. mint a vizet.

Hát Istóczy, a híres talmudtudor, — ni már megint nevet — ezeket ne tudná? Hiszen nyolcz, kilencz éves gyermekek tudják ezeket könyv nélkül.

Ilyen férfiukra igen találóan mondjuk a zsidókkal: „Szemeik vannak és nem látnak, füleik vannak és hallanak, orruk van és nem szagolnak, kezeik vannak és nem tapintanak, vagyis tapintatlanok.“ És egy francia író így szól róluk: „Dieu leur a donné la langue, non pour exprimer leurs pensée, mais pour cacher leurs sentiments.“ Magyarul: Az isten adta nekik a nyelvet, nem azért, hogy kifejezzék a gondolataikat, de azért, hogy elrejtsek érzelmeiket.

Valóban Istóczyék készakarva ignorálják ezen a zsidókat a vér élvezésétől tiltó parancsokat; mert ők nem netaláni hibákat javítani, a köznépet felvilágosítani. Magyarország egy évezred óta a világ előtt közbecsülésben álló loyaltás jellemét megszilárdítani igyekeznek: ők rombolni, rontani, a fenálló törvényes auctoritásokat a nép előtt gyanusítani és a társadalmat boldogító rendet felforgatni akarják.

Ha a fentidézett bibliai momentumok még elég hangosan nem szólnak, terjesztek a tisztelt közönség elé még valamit a rabbinusi rendeletekből, melyek a bibliai vértörvények megtagadását kiegészítik. Nem bocsátkozom ugyan ebbeli tudományos talmudi értekezletekbe — ha Szerkesztő úr kívánná, későbbi alkalommal ilyenekkel is szolgálok — mert itt csak az e tárgyban avatlan olvasókorökhöz szólok, és azokat a valódi tényállás felül felvilágosítani akarom, távol lévén minden dicsvágytól, vagy a nyilvánosság elé lépni akaró viszketegtől.

A talmud ugyanis a bibliának kiegészítő része, mely a biblia homályos tételeit megvilágosítja.

A bibliai ebbeli parancsolatokkal kapcsolatban állanak az állatok levágása körüli talmudi rendeletek, melyek a vágónak lelkére a legnagyobb pontos-

T Á R S A G

Petőfi Sándor névestvéjén.

(A költő hátrahagyott műveiből.)

Könnyeim peregnek,
Szivem majd megszakad.
Kimondhatlan öröm
Édes terhe alatt.

Ajkaim megnyílnak,
De szavam elakad:
Egymást üzi bennem
Érzelem, gondolat.

S mindössze is miért?
Egy kis koszoruért,
Melyet nem cserélnék
El a föld kincséért.

Barna kis leányka,
Kezeid kötötték!

Megmutatni véle
Kegyedet jelét.

Az iránt, ki nekem
Nevet szerzett hagyott,
S dicsőült szelleme
Századokig ragyog.

Mit adjak cserébe,
Mit adjak én érte,
Mi e koszoruval
Értékben felérne?

Virágért virágot,
Melynek földje szivem
Örökké virulót,
Fogadd el — szerelmem.

S legfőbb boldogságom
Lesz, hahogy nekem jut:

ságot, óvatosság-és kiméletet a lelkére kötik. Ezeknek célja: Először, hogy az állatnak mennél kevesebb fájdalmat okozzunk. „Mert” — így véleményeznek a talmud szerkesztői — „ha már az állatok erőszakos kiégzését ki nem kerülhetjük, igyekezzük legalább azoknak szenvedéseit a mennyire lehet enyhíteni, hogy saját humanitási érzületünk fölösleges és nemtelen durvaság által csorbát ne szenvedjen.” A szentírásban elszórtan előforduló ilyenemű tilalmak mint: Az anyát és fiát ugyanazon napon ne vágd le! vagy; Ne főzöd a báránykát az ő tejében stb“. A talmudban oda magyaráztatnak, miszerint ezek más mellékes szertartási szokások behozatala mellett az emberi szívet nemesítő rendeletek gyanánt szerepelnek. Ábrám Iben Ezra vagyis Abarbanel, a tizenkettedik század első felében Spanyolhonban működő, mint felülmulhatatlan matematikus, csillagász és biblia-talmudi bölcsészeti commentátor tündöklött, ezeket sorra cosmopoitikus értelemben fogja fel.

Szükségesnek találták másodszor a talmud korifäusai a vágási rendszabályok ilymodoni végrehajtását azért, hogy a vér ez állat testrészeiből a legutolsó cseppig kifolyék; mert úgy van írva: Ne egyétek a húst az életével vagyis a vérével együtt. Miután pedig ezen cél tökéletesen el nem érhető; miután minden óvatosság mellett is a vér némely része mégis a husba maradt, a zsidónak pedig a vér élvezete még ily csekély, alig észrevehető mennyiségben is tilos: minden házi aszonynak kötelességévé van téve miszerint a főzés előtt a húst egy fél óráig kiszóztan hagyja teküdni, hogy a só a netalán a husban levő vért kiszívja, azután öblitse azt le tiszta vízzel, és csak így a vértől egészen megtisztulva, bocsátható használatra.

Homlokodra tűzni
Menyasszony koszorúd.
(1858. Mart-17.)

Petőfi István.

Hű barátnökhöz

Hű társaid, a bibor rózsák
Elhozzák köszöntésedet,
S míg elmerengék rajtuk némán,
Szememben titkos köny remeg.
Mi eltemetve rég a multban:
Reszkető karral újra atfonom. . . .
Lehajtom banatos fejem.
S a boldogságról álmodom.

Sipos Soma.

Az agglegények az utolsó ítélet törvényszéke előtt.

— S phir egyik humoristicus felolvasásából. —

A mai férfiak nem nősülnek, óh nem, jk csak pénzüket sokszorozzák. Ismerek fiatal embereket, kik gondterhelt arccal mondogatják, nem tudom mit tevő legyek, azt ott a

Ezen adatok, melyek tiszta, leplezetben igazságon alapulnak. eléggé világossá teszik, hogy ha valaki a zsidót vérevőnek mondja, vagy egyszerűen gyáván hazudik, hogy ilyen vérlázító rágalmozások által embert ember ellen zuditva. társadalmi zavargásokat tisztátlan czélok elérése végett indítson, és ezen esetben nem csak közönséges rosszaságot, hanem gonosz büntényt követ el, mely őt az öntudatos gyilkossal párhuzamba teszi és a törvények legszigorúbb sujtására érdemesíti; vagy pedig az anyatejjel beszívott babonahitben tudatlanul sinlődik és akkor is nagy baj. mert találhatni minden lépten nyomon a törtételemben példákat arra. milyen hajmeresztő vérrontásokat okozott a babona.

De hát mire magyarázzuk a t.-eszlári esetet? Ez t. olvasó egyelőre még homályos titokban szunnyadozó büntény, melynek megvilágítását a törvényszék komoly és tárgyilagos kutatásától várjuk. Addig is csak talányos sejtelmekbe ereszkedhetünk. A leány vagy elszökött, vagy roszakarólag elszöktették, vagy pedig — a mi szintén nincsen kizárva — a gyanu alatt levő egyének által csakugyan meggyilkoltatott. Hogy mi celjuk volt a gyilkosnak vagy a gyilkosoknak ezen emberölésnél, ennek felderítése, mint már mondva volt, a törvényszéki tárgyalásnak a dolga. és ha csakugyan kiderül hogy Solymosi Eszter a tiszta eszlári zsidók valamelyikének áldozatául esett. sujtsa a törvény a gyilkost a megérdemelt szigorral, és egy zsidó sem fog egy szót sem emelni mellette, hogy a dolgot elsimítsa, vagy a büntényt elpalástolja; mert a gyilkos sem keresztény sem zsidó többé; ő gyilkos és a társadalmon kívül áll. Állítsuk tehát a tiszta-eszlári büntényt ezer meg ezer ilyen büntények sorába, de ne keverjük

váltóüzletben, vagy azt a vasraktarban, vagy azt az ékszerész boltban, azt a sarokházat e vagy azt a földbirtokot, vagy azt a sörházat vegyem-e nőül.

Most pedig -- így szölt tovább a bíró felém fordulva — bemutatok neked az agglegényvilág herbáriumából egy pár száradt növény-példányt. tekintsük meg közelebbről.

„Pszt. — intett egy agglegénynek, — jöszte elő.”

Egy hatvan éves ifju lépett elő. Arca olyan volt, mint az Unalom család nemzedek táblája, s egy nyakkendő építmény tartta fenn rajta azt, a mit fejnek hívnak,

„Hogyan élted át a napot?” kérdé a bíró

„Én? — köhögte az ifju 6 óra 7 perckor felnyitám a szemecskémet, azután felhúzáam a papucskámat, azután eszém kis leveskét; azután sétal egy órácskat, aztán megeszem déli ebédkémet, aztán alvám egy órácskat, este végzém játékcskámat, ejjel egy csésze theácskat, és azután elszunnyadám kis moszpikám oldalán boldogan.” — Elbajoló képe a csendes holdogságnak! --

„Na, most jöjj te elő, te befött barack-példány mond a bíró egy másik agglegényhez, és egy emberke, karcsu és szikár mint egy megnyujtott felkiáltó jel, elévánszorgott mint valami kereszties pók, kit a dohányzás már életében mumivá alkotott. — „Hogyan élted át a napot?” kérdé a bíró.

bele a vallást. A vallásnak a gyilkossággal semmi köze nincsen, akár mely alakban nyilvánul is az.

A józanon gondolkozó, tiszta eszű ember, ki elfogulatlanul itéli meg a dolgot, nem tehet egyebet, csak jót nevethet egy olyan arczatlannak a szeme közé, ki ilyen mindennapi eseményeket a zsidók páskásütésével összhangzásba akar hozni és azt mondja: hogy a zsidók embereket ölnek a végett, hogy páskáikat keresztény vérrrel dagasztják. Olyan ember ki ilyesmit állít, vagy gonosztevő és akkor be kell zárni, vagy pedig hóbotos elmebeteg, és akkor a bolondok házába való.

Schiff Adolf.

H I R E K.

— (A s z a r v a s i) evang. népiskolák vizsgálatai május hó 30-tól jun. hó 6-ig tartattak meg Schulcz Jenő mezőberényi körlelkész ur elnöklése alatt. A tartott vizsgák közül nagyban kiemelkedett a Benka Pál és Mocskónyi Ágost tanító urak által vezetett magyar iskoláé, mintegy tanujelül annak, hogy a magyar szellemű oktatás igazán sikeres csakis magyar tannyelv mellett lehet. Ez iskola növendékei közt több ösztöndíj is osztott a takarékpénztár, nőegylet s az egyház adományaiból. A mi a tótajkú népiskolák vizsgálatait illeti: különös elismeréssel kell szólnunk azon igyekezetről, mely a magyar nyelv tanítására fordították, s mely eredményében igen biztatónak mondható, mi főleg a tanító urak hazafias buzgalmanak kifolyása.

— (Ö n g y i l k o s s á g.) Tóth Mihály szarvasi illetőségű kereset nélküli napszámos a napokban a vasúti hid közelében a körös hullámai közzé vetette magát, hol nyomtalanul eltűnt. Neje s három kis gyermeke a leginségesebb körülmények közt maradt hátra.

„Én!” felelé az és hangja úgy pengett orrán-száján mint a klárinét, „én? oh én reggel kávét ittam és pipáltam tíz óra felé pipáltam és sört ittam, délben ebédtem és pipáltam, délután pipáltam és kávéztam, este söröztem és pipáltam, az éjjel pedig pipáltam és hortyogtam.” — „És mért nem pipáltál meg nősültél is?” kérdé a bíró. „Ah — felelé a kiszitt ember fej — emellett elaludt volna a pipám.”

„Na most jöjj elő te savanyított hering!” szólt a bíró úgy harmadikhoz ki úgy állott ott hosszan és mereven, mint valami kölni vizes flaskó s ki egész életében egyebet sem tett mint adómákat recitált. „Hogyan éltél?”

„Én? — dűnnyögé a kölni üveg — erre egy adomát kell Önnek elmondanom. Tudja kérem, miért vette el az uristen Jóbnak mindenét, csak a feleségét nem? Mert azután mindent kétszeresen adott meg neki, s ehhez képest két feleséget is kellett volna adnia, a mi nagy malheur lett volna! mert hát mondhatok én kérem erre egy adomát: Egyszer egy második feleség kérdé az urát: Szeretsz-e engem is úgy mint első nődet?, Ó felelé az, bárcsak az első feleségem lettél volna!, És ebben igaza is volt neki, mert hát kérem erre egy adomát jut az eszembe, — „Hó!” vágott szavába a bíró, — elég, távozz töllem te adomá-sátány, s jöjj elő

(B e k ü l d e t e t t.) 1881/1882 eln. Szarvas, Szentandrás, Öcsöd és Kondoros községek érdemes előjáróinak! Helyenként. A b.-gyulai kir. Törvényszeki Elnök ur ő nagyságának f. évi 627 eln. sz. irata alapján ezennel árlejtést hirdetek a vezetésem alatti kir. Járásbiróság hivatali helyiségeinek fűtésére a jövő évre szükséges 41.5 köbméter jó minőségű tűzi fának vállalat útján leendő szállítására. — A szerződési feltételek, melyek nállam a hivatalos órákban megtekinthetők; de a melyek az ismert vállalkozókkal külön és azon felül a helybeli lapban is közöltetni fognak, következők u. m.: 1. Az árlejtés f. évi Junius 29-én d. e: 10 órakor hivatalos szobámban fog megtartatni; 2. A fa köbméterének kikiáltási ára 3 f 70 kr, mellyért az a Szarvas város háza udvarába be is szállítandó, — ott összerakva jól felmérve, átadandó lesz. 3., A vételár fele jövő év márczius végén; másik fele jövő év Szeptemberben fizettetik vállalkozónak 4., Köteles vállalkozó a fent kitelt mennyiségen felül a szükséghez képest még több mennyiségű fát is szállítani a szerződés feltételei mellett. Szokottan leendő hirdetés útján felhivatnak tehát mindazok, kik a tűzifa szállítása iránt vállalkozni szándékoznak, az árlejtésen jelenjenek meg. Megkeresetnek az érdemes Elöljárók: miként az árlejtési hirdetmény közhírré tételét, a határidőt megelőzőleg, — a a hirdetményen bizonyítani sziveskedjenek. Szarvas 1882. Junius 5-én Kontur József kir. járásbiró.

— (A s z a r v a s i) főgimnázium nyári vizsgái következő rendben tartatnak: I. Szigorlatok osztályonként a tanteremben jun. 10-19. II. Testgyakorlási közvizsgálat a disztornász századdal jun. 19-én esti 5 és 8 óra közt Oláh Miklós tornatanár vezetése alatt. III. Tanítóképzői közvizsgálat jun. 19, d. u. 3 órakor. Működők: Benka Gyula igazgató s Kicska Dániel tanár. IV. Főgymnásiumi közvizsgálat junius 20-án 12-ig délelőtt a diszteremben, 6-ig délután a templomban. C.) esti 8 órakor a diszteremben hangászati vizsgálat hangversenyi alakban. Előrajza alább. V. Az érettségi szóbeli vizsga több szakaszban, — befejező főbb része junius 21- és 22-én, püspökileg megbízott férfiak által vezetve. 23-án tanítóképesítő vizsgálat. VI. Magántanulók vizsgái junius 24-től 30-ig.

te nő-házaló sóhajmadár, mondd el, mint éltél s mért nem nősültél meg?”

Halvány holdvilágarc libegett elő egy jól megtermett sohajon.

„Ah, hogy mért nem nősültem még? Oh, meg kell vallanom, bíró ur, én lelkemre nagyon szivesen megnősültem volna; ah, én mindenféle szívek ajtaján kopogtattam, oh! de mint bántak velem, ah! higgye meg, bíró ur, a legnagyobb részt maguk a lányok és mamáik az okai, hogy a férfiak nem nősülnek s őket nem veszik. Egyik sem akar a maga rangjabelihez menni: Mindenik legalább egy fokkal feljebb akar párthiet csinálni, ha még oly pimasz volna is a férjjelölt Ifjuságuk tavaszán mindenkinek tetszeni óhajtanak, de senkihez sem akarnak menni, később pedig akár mindenkire hozzamennének.

Mamáknak és lánykáknak hizeleg, ha rangos, előkelő, mágnásimádok szállongnak körülük. A komoly kérőt elrezzentik, vissza ijesztik, elvadítják; azok a tarka-barka színekben csillogó curmacherek, ha a házasság órája üt vissza vonulnak, és a lánykák későn bänkódnak, hogy üres szemfényvesztés kedvéért a komoly kérőket eljatszolták.

Nemesebb érzék a csendes hazi örömeik iránt lanykaink nagy részénél nem található, a férfit nem becsülik meg

— (A f ő g y m n á z i u m i) hangverseny június 20-án estj 8 órakor a díszteremben következő programmal tartatik: 1. Vándordal-énekli a tanulói dalkar Benka Pál karigazgató vezetése alatt. 2. Hat népdal, énekli ugyanaz. 3. Szaval Návay Aladár tanuló. 4. Báljeleneti kar Verditől, énekli a tan. dalkar. 5. Szaval Kemény Zoltan tanuló. 6. Isten hozzád Pichlertől és Lützow vadászdala, énekli a tan. dalkar. 7. Változatok Beritől, hegedün előadja Kuczka Zoltán tanuló, zongorával kísérve Szutter Vilmos tanuló által. 8. Népdalok, énekli a tanulói dalkar. 9. Szaval Szabolcska Mihály tanuló. 10. Kérdeztem a rózsát Therntől, énekli a tan. dalkar. 11. Szaval Blau Jenő tanuló. 12. Népdal egyveleg énekli a tan. dalkar. 13. Szaval Nánásy Imre tanuló. 14. Párisi ifjuság énekli a tan. dalkar. — Vegül az Osztróuczky Géza jutalmak kiosztása és utána a zárinduló. Belépti díj 50 kr. a dalkar javára, Jegyek válthatók előre Mocskónyi tanárnál, este a pénztárnál. Felülfizetések pontosan jegyeztek.

— (H a l á l o z á s.) Folyó hó 8-án hunyt el városunkban özv. Sipos Gáborné. szül. Waltersdorfer Zsuzsanna, élete 54-ik évében. A megboldogultnak, ki több éven át a helybeli nőegylet alelnöki tisztét is viselte, egyik főjellemonása a jótékonyosság volt. Mint gyermektelen özvegy több árva leányt nevelt fel, ekkép enyhítvén özvegyi gyászát. Temetése közrészvét mellett f. hó 9-én ment végbe. A derék nő elhunytát számos rokon és jó barát gyászolja. Áldás emlékezetén!

— (U j p l é b á n u s) Lipovniczky István r. cath. megyés püspök Dinya Jánost, a helybeli kegyurság választottját, ki legutóbb a gyulai r. cath. egyház káplánja volt. a szarvas parochiára plébánosul nevezte ki. Az új plébános állomását már a napokban elfoglalja.

— (U r n a p j á n) f. hó 8-án a szarvasi cath. hívek processiót tartottak Szentandrástra. A vallásos áhitat jelei iránt mindenkor tisztelettel viseltetünk: de nem helyeselhetjük azt, hogy e processióhoz a kath. népiskola zsenge korú tanoncjai is kirendeltettek, s fűdetlen fővel a szűró melegben Szentandrástra gyalogoltak, vajjon hol a garancia arra, hogy e 8—10 éves gyermekekre kellő felügyelet fordítatik ilyenkor s kit illet és ki vállalhat e részben felelősséget egy ilyen távgyaloglásnak is beillő expedíciónál.

szellemi tulajdonaik erkölcsös jellemének értéke szerint, az egyszerű csendes házi boldogság szemüknek szintelen, szájuknak iztelen. Bódítani akarnak, denem boldogítani; nem csak férfihez menni, hanem p a r t h i e t is akarnak csinálni, nem egy hiv vezetőt, gondos támaszt, gyengéd élettársat keresnek hanem vezetőt a cirkuszba, kísérőt a színházba, nem frigyessülnek bensőleg a férfival; hanem azért mennek férjhez hogy f e l e s é g e k legyenek hozzá mennek az őrnagyhoz, hogy őrnagné, a kir. tanácsoshoz, hogy királyi tanácsosné, a tanárhoz, hogy tanárné legyen belőlük, sőt meglehet az özvegyhez is csak azért mennek hogy özvegyasszony válják belőlük.

„Elég!” — mondá a bíró — neked bizonyos fokig igazad van, mind azon által a férfiak a hibásak, s azért agglegény uraimék a méltó büntetést el nem kerülhetik. Készüljétek a legborzasztóbbra!

Pálcájával suhintott, és az agglegények remegtek mint a nyárfalevél, és a föld megnyitott és a sirokból egész légiója libegett elő az ötvenéves szüzeknek. Mopslikkal, kávéskannakkal, kanári madarakkal, óriási cicusokkal, selyembogarakkal, kártyablatokkal, imakönyvekkel, leveses csészék-

— (A f ü z e s e r d ő b e n) vasárnap délutánoként vig élet van. Népünk fiatalsága gyűl ott egybe, hogy szive választottjával kiki eljárja a magáét. Jellemző vonásaul a szarvasi nép túlvitt aristokratikus hajlamainak: a táncz két külön csoportban folyik; egyikben a gazdák fiai és leányai, másokban a napszámos- és cséléd-nép mulatnak. Effélet magyar helyen sosem lehet tapasztalni, daczára a magyar paraszt ismert aristokratikus vonásainak. Ezek nagyon megférnek együtt, s legfeljebb az lehet a versengés tárgya, hogy „ki a legény a csárdában?” — A mult vasárnapi táncz alkalmával a II-od osztályú legény publikum hasonló indokból erős csetepatét inscenizott annak következtében, hogy egyszerre három legény intett tánczra egy leányzót. Kié legyen már most a szemérmes Erzsók? . . . S lőn oly dulakodás mely tépett fülekben és czipóra vert orrokban kulminált, míg végre a renduek indigó-kék színű mord őrei szét nem cibálták a mokány szerelmeseket. Az idyll aztán tovább folyt a zöldben és a hüvösön.

— (B é k é s e n) hírlap fog az új évnegyedtől kezdve megjelenni „Alföldi Ujság” czim alatt ifj. Sipos Sándor szerkesztésében, mely első sorban az ottani helyi érdekeknek lesz szószólója. Ugyanott könyvnyomda is állított meg már megkezdte működését.

— (E l j e g y z é s.) Sámuel Adolf szarvasi könyvkereskedő ur a napokban váltott jegyet Szentesen Kohn Bertha kisasszonnyal.

— (M e g ő r ü l t.) Szmrta János csáki béresgazdán a napokban veszedelmes örültségi jelek mutatkoztak, minek következtében további megfigyelés végett a városi közkórházba szállított.

— (A k ö r ö z s v i r á g z á s a) néven ismert természetünemény, vagyis a kérész-lepkék kibuzozása mult szombaton és vasárnap jelentkezett nálunk. A millió számban röpkedő kérészek sajátságos látványt nyújtottak a köröz vize felett, — s egyszerre oly nyomtalanul tűntek el, mintha sohasem léteztek volna.

— (A m e g y e) tanítóinak egyesülete az idéu Csaba város előjáróinak szives meghívása folytán, Csabán fogja megtartani évi közgyűlését jul. 2-ik és 3-ik napján. A csabai

kel takarékpénztári könyvekkel és zálogjegyekkel ellátottan allottak a bíró elé. Ez pedig mondá:

„Agglegények ti, arra vagytok ítélve, hogy e hölgyekkel házassági frigyre lépjétek. Ellenkezés mit sem használ!”

A borzalom rémkiáltása hangzék fel az agglegények táborából, amde az ötvenéves szüzek annál boldogabban mosolyogtak, iziben elvetettek minden mopszlit, kávéskannát kanárit, cicust, selyemhernyót és az agglegények meg az ötven éves szüzek egymás karjaiba röpkülének valamint a gólyamadarak, és szív a sziven kopogott mint a fűrészmalom. — Ah, ez nagy, imposans, szivemelő látvány vala! de, óh szörnyűség! egy, egyetlen egy ötven éves hajadon páratlan maradt! Neki már nem jutott agglegény! Vállalkozó hajlammal tekintgete környöskörül, megpillant engem s mint valami rák szörnyű ollóit kitarvaront felém; halalos borzalom fog el — egy rémeset kiáltok és — felébredek! Álom volt, s a szörnyű álomból boldog az — ébredés.

(Vége)

fiók tanító-egyesület, melynek jelenleg dr. Zsilinszky Endre az elnöke, már is nagy előkészületeket tesz, hogy a gyűlés méltó legyen úgy a megye tanítóinak nagy testületéhez, valamint Csaba város jó hírnevéhez. Tervbe van véve, hogy a komoly tanácskozáson kívül kellő szórakozásuk is legyen úgy a vendég tanítóknak, mint általában a tanügy barátainak, akik ez időre meglátogatják Csabát, hogy a közgyűlés napján délben nagy közebed, este pedig hangverseny és műkedvelői előadás fog rendeztetni. Az ünnepély sikeres rendezhetése céljából a fiókegyesület dr. Zsilinszky E. elnöklété alatt egy 15 tagú rendező bizottságot küldött ki.

— (A Szarvas városában) több mint másfél év óta uralkodó roncsoló toroklobnak az utóbbi nyolcz nap alatt 5 újabb esete merült fel; Kondoros községben pedig f. évi áprilishó 17-én a kanyaró járvány ütött ki, eddig a következő lefolyással: megbetegült 53, meggyógyult 28, meghalt 11, gyógykezelés alatt maradt 14 egyén.

— (A személybiztonság) a mult hó folyamán megyénkben egyetlen esetben sem lön megtámadva; vagyon biztonság ellen 17 lopási eset követett el; melyből kiderítettett 14, nyomozás alatt maradt 3 eset. — A régibb keletű lopásokból kiderítettett egy eset. Jelentékenyebb lopási esetek: Orosházán áprilishó 30-kán Paulik János orosházi lakostól 355 frt készpénz eltolvajlása; Orosházán Bozás János kárára 2 ló és kocsí ellopátása. Általában a megyei közbiztonsága közegek a mult hó folyamán a szolgálati utasításnak megfelelően, az őrzőjáratokat kellő számban teljesítették s a csendlegénység magaviselete fegyelmi tekintetben kifogásra nem adott okot.

Tarkaságok.

Egy derék öreg orvos páciensnöje a mint távozik az orvos szobájából letesz valamit az asztalra.

Az orvos a legszeretetreméltóbb mosolylyal kíséri ki a hölgyet. Aztán az aszta hoz megy és meglátva az odatett tárgyat savanyu arccal mondja:

— Egy tárca, a melyre a nevemnek kezdőbetűi vannak himezve! . . Rosszat sejtek. Fogadom hogy üres . . .

Gyengéd feleség.

Egy tudós neje azt kívánta, hogy ő bár csak egy könyv volna, mert így többet foglalkoznék vele az ura.

Erre a férj: „Ugy szívem! kalendáriumnak kellene lenni, hogy minden évben a te nevedet lássam!”

Egy paraszt egy katonát levilt pinczéjébe; s ott kóstolgatván a borokat, kérdi a katona, hogy „miért nem tart ott széket leülés végett?” „Azért — felelt a gazda — mert nem akarom, hogy valaki annyit igyék hogy már a lába el ne bírja.”

Egy paraszt disznót ölvén, a felesége a birónak küldött egy nagy tál hurkát a kis leány által.

— Jaj édes lányom, miért hoztál ily sokat?, mond a biró.

— „Apám is azt mondá, hogy sok, — felelt a kis leány — de anyám erre azt mondta: „Soh se bántsá édes uram, az ember nem tudja, hogy miben szorul ismét reá arra a vén gazemberre.”

Egyszer egy vig társaságban azt kérdezte egy élczesur jelenlevő püspök barátjától, hogy megtudná-e mondani mi különbség van egy püspök és egy szamár között?

— „Hát mi?” — kérde a püspök.

— „Az — felelt az ur — hogy a szamár a hátán hordja a keresztet, a püspök pedig a mellén!”

— Erre a püspök viszont kérde az úrtól, hogy hát azt tudja-e mi különbség van egy szamár, és az illető ur között?

— „Nem!” — felelt az ur

— „Én sem!” — valaszolt a szellemes főpap.

Egy herczeg kérdezte egy paptól, hogy kik a legboldogabb emberek?

Ez azt felelte, hogy a szegények, mert azoké a mennyeknek országa.

— Akkor én sokat a menyországba segitettem — felelt a herczeg — mert sokat szegénynyé tettem!

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: Sipos Soma.

Ház eladási hidetmény.

Az özvegy Izsák Gergelyné urnő tulajdonát képező **öt szobával, konyha, kamara és pinczével** valamint különálló tágas **istálló, szin és magtárral** ellátott **lakóház** a város közepén szabad kézből eladó

A feltételek **IZSÁK BÉLA** ügyvédjelölt urnál tudhatók meg.

Portlandi cement, valamint
HYDRAULICUS MÉSZ s a legjobb minőségű

F a - s z é n,

készletben kapható alólírottak **PIACZTÉRI RAKTÁRÁBAN** Szarvason. Az árak legjutányosabban számíttalnak.

Gaal Soma.

Haszonbéri hirdetés.

Gróf Károlyi Sándor ö Melsga

uradalmához tartozó

Terehalmi-pusztá

Szenteshez 1³/₄ óra, Szarvashoz 1 óra

300 holdtól egészen 600 holdig

terjedő részletekben

f. 1882 évi október 1-től több évekre

HASZONBÉRBE ADANDÓ.

Bővebb értesítéssel **Eördögh Aurél** gazda-
físztt **Mis-Károly** szon szó áland.

3 — 3

Dreher Antal-féle

kiviteli palaczkcserek

egyedül kaphatók és megrendelhetők csakis

Dietrich és Gottschlignél Budapesten, vagy

Dreher Antalnál, Kőbányán.

A nyáron át naponta háromszor friss töltése a palaczkok töltése czéljára eltett, legkínálóbb kivite palaczkcsereknek.

Ismételadókat legnagyobb előnyökben és engedélyekben részesítjük

Szives tudomásra.

A t. cz. közönl. g., mely csa Dreher-féle kivitel sört fogyaszt, annak figyelemmeljün, hogy csak azon palaczkcserek hamisítatlanok és eredetiek, melyek n' v'gn ttá **Dietrich és Gottschlignél** világosan észre vehető.

785/882

Árverési hirdetmény.

A szarvasi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhirrét tétetik, hogy Neu Emánuel végrehajthatónak, Komár György szarvasi lakos végrehajtást szenvedő ellen 130 frt. 40 kr. tőke s járulékaik iránt végrehajtási ügyben, a szarvasi 3654 sz. tkvbe jegyzett A. 5960 helyr: sz: kondorosi szántó földnek 172. frtra becsült fele része, — továbbá a szarvasi 734. sz: (10 321. 323) helyr: sz: Szöllőnek 110 frtra becsült felerésze az 1882. évi Julius hó 14-ik napján délelőtt 9. órakor Szarvas város házánál megtartandó s ugyanott meg tekinthető föltételek mellett nyilvános árverésen eladatni fognak.

A szarvasi kir: jbiróság telekk. hatósága 1882. Máj hó 1-én.

Potoczky Elek
aljbíró.

1420/882

Pályázat.

Az Orosháza községénél üresedésben levő egyik jegyzői állomás, — melynek évi javadalma 300 fr készpénz fizetés; 52 cat. hold föld szabad használata; természetbeni lakás; s a törvényes díjjakbani aránylagos résztvétel; munka körét pedig a jegyzőképviselő testületi jóváhagyás mellett — egymás közt határozzák meg — az ezennel f. é. Julius hó 2-ának d. e. 11 órájára a községhezához kitűzött választáson fog betölteni.

Mire nézve a szabályos pályázati kérvények bezárólag Junius 25-ig hozzám benyújtandók.
Orosházán 1882 Junius 6-án

Eördögh Lajos
szolgabíró.

„ÁRPÁD” IRODALMI

ÉS NYOMDAI INTÉZET

S Z A R V A S O N,

ajánlkozik mindennemű nyomdai munka gyors és díszes kiállítására

Községi és gyámi rovatos iven,

HIVATALOS NYOMTATVÁNYOK,

minden alakban,

ÜGYVÉDI ÉS KERESKEDELMI NYOMTATVÁNYOK

FALRAGASZOK, KÖRLEVELEK,

levélfejek és levélborítékok, névjegyek, füzetek és könyvek

a legjutányosb áron állittatnak ki.

 Vidéki megrendelések pontosan teljesittetnek.

A z Á r p á d i n t é z e t ü g y v e z e t ő s é g e

Szarvason.